No. 10. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 22 Januarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Financieel Ontwerp.

De *Spectator*, welke wij in ieders handen wenschten te zien, heeft ons ontlast van het walgelijk werk, om het nog walgelijker ontwerp der belasting op de bezittingen in al deszelfs hatelijkheid en alle vrijheid-doodende bijzonderheden na te gaan; zoo wij thans op die bijzonderheden wilden komen, wij zouden hem moeten afschrijven. — Hij heeft de beginselen der wet en hare bepalingen vermorseld. Het eenige wat nog dient te worden opgemerkt, dat is het onherstelbaar kwaad, dat reeds de bloote voordragt heeft uitgewerkt. — Alle ondernemings-geest is, als het ware, uitgedoofd, alle beurzen zijn reeds gesloten, de inkrimping is reeds begonnen en de verhuizing naar elders heeft eenen aanvang gemaakt; huren van huizen en kamers zijn reeds opgezegd en de zucht, om zich aan de financiële inquisitie, welke is voorgedragen, te onttrekken, is algemeen; wien door geene onoverkomelijke zwarigheden wordt tegengehouden, zal aan die zucht voldoen. —

Hetgeen wij hier stellen zijn geene ijdele woorden, wij zijn in staat het te bewijzen en zouden het doen, indien het niet onvoegzaam ware in de bijzonderheden van het leven van individuen te komen, iets, waaraan de schrijver der artikelen getiteld *Financiele Ontwerpen* en *Financieel Ontwerp* altijd vreemd was en vreemd blijven zal. —

De ontwerper van het wets-ontwerp heeft alleen door zijn voorstel eenen slag aan den welvaart, de rust van den staat en zelfs aan het CREDIET, waarmede men zoo onberaden schermt, gegeven, welke eenen diepen indruk zal nalaten. — De uitvoering van het ontwerp, slepende gedurende twee lange jaren, zoude Nederland zoo gevoelig aantasten, dat er geen vooruitzigt, dan van klimmende verkwijning voor hetzelve overblijft. —

Het crediet is geen beursspel, geene agiotage, het rust op vaste gronden, op bewustheid van den schuldeischer, dat de schuldenaar aan zijne verpligtingen zal kunnen blijven voldoen en die bewustheid gaat in de zekerheid van het tegendeel over, zoodra de schuldenaar zijn kapitaal moet aanspreken, om de renten zijner schulden te kwijten. — Hoeveel meer moet dit dan niet gelden, als de regering, miskennende de onschendbaarheid der bijzondere eigendommen, die aantast, om hare gewone uitgaven te dekken!

De provincie Limburg heeft een indrukwekkend voorbeeld gegeven door te vragen van de belasting op de bezittingen verschoond te blijven; zijn onze Provinciale Staten, onze Gemeente-besturen, armzalige naamvertegenwoordigers der ingezetenen, met stomheid bezocht? Of achten zij het genoeg over een buurt-weg of eene kaai te beraadslagen? Hooren zij den kreet niet, die tegen het verderfelijkst ontwerp, dat ooit is voorgedragen, uitgaat; zien zij de verslagenheid niet, die op een ieders gelaat is te lezen?

Welaan Staten-Generaal, die heeten het Nederlandsche volk te vertegenwoordigen, het volk, dat u niet kent, u niet afvaardigde, bekroont uw werk, waardoor het rijk der Nederlanden viel en het overgebleven deel onder honderden millioenen schulden-last begraven werd, bekroont uw werk en neemt tot behoud de wet van REDDING aan; en gij Stedelijke Raden en Provinciale Staten zwijgt en bewondert de schoone taak aan uwe afgevaardigden toevertrouwd, om de bedelaars-kolonien uit te breiden en de kapitalen uit het land te jagen. —

Maar neen, er zal eerst nog gedongen en geboden en wat gechagcherd moeten worden, om onder den schijn van iets te hebben gewonnen eene wet, aan te nemen, welke, tiranniek in de uitvoering, tot gewis verderf van den staat in hare uitkomst leiden moet.

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIE.

— Volgens een officiëel berigt van den gouverneur van Palermo, is het getal der in de gloeijende lava des Etna's verongelukte personen 143. — Onder deze bevonden zich vele vreemden, meest Engelschen. Het verlies aan vee en wijnbergen, aan zaden en vruchtboomen, wordt op 1½ millioenen dukati geschat.

DUITSCHLAND.

CARLSHAVEN, den 4. Januarij. Eergisteren namiddag is hier een treurig geval gebeurd, hetwelk, onder de menigvuldige ongelukken van dien aard, om deszelfs hoogst akelige uitkomst, wel verdient tot hernieuwde waarschuwing te dienen. Een verarmd voerman, thans daglooner, wiens vrouw verleden voorjaar gestorven was en hem als weduwenaar met vier kinderljes had achter gelaten, had sedert een arm meisje bij zich, hetwelk hem de huishouding hielp voeren en de kinderen oppassen. Hij zelf was naar het bosch gegaan om eenig sprokkelhout te verzamelen en na eenigen tijd ging zijne kleine huishoudster hem te gemoet, om hem, hetgeen hij medebragt te helpen dragen. Toen zij na nog geen uur afwezigheid terug kwamen, vonden zij de vier te huis gelaten kindertjes, die van 1½ tot 6 jaren oud waren, alle dood. Zij waren gestikt door den rook van wollen goed, dat om den kagchel opgehangen was om te droogen en vuur gevat had. Men zegt dat een der oudste jongetjes, die beide in hunnen doods-angst, onder eene soort van kanapé in het vertrek gekropen waren, bij het naar buiten dragen nog geademd heeft; doch hoe dit ook zij, de ijverige hulp van twee toegeschoten geneeskundigen is niet in staat geweest, een eenig der arme kleinen in het leven terug te brengen.

SPANJE.

— Naar hetgeen de dagbladen vermelden, zou er onlangs een officier van het garnizoen van Saragossa, bij zijn te huis komen, gewond zijn geworden; zijne kameraden zouden daarop den volgenden dag een koffijhuis, in de straat del Corso, nabij den schouwburg, omver gehaald en alle burgers, die zich in hetzelve bevonden, neergesabeld hebben, zonder grijsaards of zelfs vrouwen te ontzien. Onderscheidene Franschen en een Pool zouden, onder anderen, de slagtoffers van deze onbeschaamde handelwijze zijn.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 15. Januarij. Men meent te weten, dat in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal het ontwerp der leening- en belastingswet, zoo als het dáár is liggende, vrij algemeen afkeuring heeft ondervonden. De meerderheid schijnt intusschen genegen om eene vrijwillige leening op voor den staat voordeelige voorwaarden te beproeven. Ook tot eene buitengewone heffing zoude men, in geval van mislukking der vrijwillige leening, kunnen besluiten, doch in dit geval zou die heffing van veel minder bezwarenden aard moeten zijn dan die, welke van regeringswege is voorgesteld. Men gelooft, dat een en ander aanleiding tot eene omwerking der wetsvoordragt zal geven.

'S GRAVENHAGE, den 17. Januarij. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is ingekomen eene missive van den Hoogen Raad der Nederlanden, waarbij wordt aangeboden eene lijst van zes personen, die in aanmerking kunnen komen, bij de te houden verkiezing van drie candidaten voor het lidmaatschap van den Hoogen raad in de plaats van wijlen den Heer *van Nes van Meerkerk*. Deze lijst bestaat uit de Heeren, Mrs. *J. J. van der Hagen van den Heuvel*, raadsheer in het provinciaal geregtshof te Utrecht; *J. C. Voorduin*, raadsheer in het prov. geregtshof te Utrecht; *J. K.* baron *van Goltstein*, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, te voren substituut-advocaat-fiscaal bij het Hoog Militair geregtshof te Utrecht; *C. J. de Jong van Beek en Donk*, regter in de arrondissements-regtbank te Utrecht; *P. Verloren*, raadsheer in het prov. geregtshof te Utrecht, *B. van der Velden*, officier van justitie bij de arrondissements regtbank te 's Gravenhage.

Wordt bepaald een dag der verkiezing der drie candidaten nader te bepalen.

De heer *van Goltstein* acht zich verpligt te verklaren, dat, hoezeer hij hoogelijk vereerd is over de aanwijzing door den Hoogen Raad, op hem gevallen, hij niet verlangt, zijne tegenwoordige betrekking van volksvertegenwoordiger te verlaten, zoodat hij verzoekt, dat zijne geachte ambtgenooten op hem geene aandacht vestigen.

De Centrale Afdeeling doet verslag: 1°. op het ontwerp van wet, ter regeling der bijzondere fondsen; en 2°. op dat tot opheffing van bijzondere fondsen. — Wordt besloten, de beraadslagingen over die ontwerpen te houden op aanstaande Vrijdag.

Aan de orde van den dag is de voortzetting der beraadslaging over het voorstel der commissie voor de verzoekschriften, betrekkelijk een stuk van *P. M. S. Cats*, te 's Gravenhage, bevattende twee ontwerpen tot regeling der finantiële omstandigheden van het Rijk.

Na eenige beraadslaging, is, met 29 tegen 18 stemmen, het voorstel der commissie afgewezen, en alzoo besloten, het stuk ter griffie neer te leggen.

Hierna heeft de commissie verslag gedaan omtrent een adres van *P. Pardo*, commissionair in effecten te Amsterdam, een plan mededeelende voor eene negotiatie van 1000 millioenen à 3 pCt. — Met 27 tegen 18 stemmen is, tegen het voorstel der commissie, besloten ook dit stuk ter griffie neder te leggen.

Daarna is door de commissie verslag gedaan op een verzoekschrift van *G. A. van der Biezen*, die zich beklaagt, dat er door het departement van Justitie subsidiën verstrekt worden aan het *Journal de la Haye* het *Nederlandsch Nieuwsblad*, het *Gendsche* en andere bladen, en die betoogt, dat bij het ophouden daarvan, de schatkist een aanmerkelijk voordeel trekken zou. De commissie stelt voor, nopens dit adres over te gaan tot de orde van den dag.

Hiertegen komen de heeren *Bruce*, *van Goltstein*, *Kniphorst*, *van Tuyll* en *Luzac*, die, hetzij het nederleggen van het verzoek ter griffie voorstaan, hetzij een voorstel van den heer *van Goltstein* ondersteunen, om het adres, ten fine van informatie, te verzenden aan Z. Exc. den Minister van Justitie.

Bij stemming is het voorstel der commissie, om over te gaan tot de orde van den dag, *verworpen* met eene meerderheid van 33 tegen 12 stemmen. Vervolgens is met 26 tegen 10 stemmen besloten, om het stuk, bij afschrift, aan den Minister van Justitie te verzenden, ten fine van informatie.

De vergadering is hierna gescheiden tot Vrijdag.

— 18. Januarij. De Centrale Afdeeling van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, heeft gisteren gedurende eenige uren, over het ontwerp van wet betrekkelijk de belasting op de bezittingen, beraadslaagd. Heden morgen, ten elf ure, zijn die beraadslagingen deswege voortgezet, terwijl later alle de Afdeelingen zijn bijeengekomen, tot het onderzoek van het gewijzigd ontwerp van wet, betrekkelijk de Algemeene Rekenkamer.

— Thans is mede gedrukt en aan de leden der beide Kamers van de Staten-Generaal rondgedeeld, het algemeen verslag der Centrale Afdeeling, betrekkelijk het ontwerp van wet, tot regeling van uitgaven ten laste van op te heffen bijzondere fondsen.

— Indien men aan het gerucht geloof mag hechten, dan zoude eene verbeterde inrigting, met betrekking tot 's rijks gevangenissen, in ernstige overweging zijn genomen, waaruit zoude kunnen volgen, dat elke gevangen misdadiger, thans door vuig gezelschap afgeleid, voortaan in eenzame overpeinzing, het middel tot verbetering van zich-zelven zoude kunnen bereiken.

— Uit Bunschoten schrijft men van den 16. dezer:

« De dagen van Zaturdag den 13., Zondag den 14. en Maandag den 15. dezer, waren voor een deel ingezetenen dezer gemeente, kommervol en angstverwekkend. Onze visschersvloot, bestaande uit 40. zeilen, begaf zich Maandag den 8. dezer naar zee, doch door de invallende vorst van Donderdag, werden allen genoodzaakt huiswaarts te keeren; dan daar zij heel onder den Vriesschen wal waren visschende, overviel hen in het huiswaarts keeren *windstilte*, zoodat sommige onze haven niet konden bereiken. Desniettegenstaande arriveerde de grootste helft zoo hier als in de rivier den Eem.

Zaturdag avond zag men reeds schepen in het ijs worstelen, zonder aan te kunnen komen, en Zondag morgen heerschte er te Spakenburg groote neerslagtigheid: ouders waren bekommerd over hunne kinderen, vrouwen over hare mannen, en kinderen over hunne vaders; ja, menig geprangd gemoed ontlastte zich in tranen. Zondag middag kwamen reeds twee visschersknechts, alhier te huis behoorende, benevens twee Harderwijker visscherlieden over het ijs uit zee aan, welke van de vaartuigen waren gekomen, en verhaalden ons in welke doodsgevaren zij dien ganschen vorigen nacht, door het schuiven van het ijs en de botsing van hetzelve op hunne vaartuigen hadden verkeerd, en ook dat zij op levensgevaar over het zwakke ijs naar land waren gekomen. Nu laat het zich verbeelden, hoe door deze tijding de angst van den visscherstand rees, dewijl er

toen nog een aantal schuiten en manschappen wierden gemist.

Den tot overgroote blijdschap ontvingen zij Maandag berigt, dat allen, uitgezonderd 3, zoo te Monnikendam als in het gezigt van deszelfs haven waren gearriveerd.

Nu begon men onvermoeid te arbeiden om de schuiten van twee onzer visscherlieden, van het ijs naar de rivier den Eem, (waarvan zij circa 1 uur gaans waren gelegen), met kracht van manschap te beproeven.

Dan daar er geen genoeg aantal manschappen aanwezig was, heb ik de burgerij uitgenoodigd hulp te verleenen: hieraan werd voldaan, zoodat reeds heden middag de schuiten binnen den Eem zijn gearriveerd.

Morgen zullen zij de redding van eenigen der Harderwijker vischschuiten beproeven: meer dan 30 vischschuiten liggen in het ijs bevroren, waarvan sommige wel 6 à 8 uren van den wal."

AMSTERDAM, den 16. Januarij. Wij hebben wederom een treurig ongeluk, het gevolg van alleen laten van jonge kinderen, te vermelden.

Een vierjarig meisje, met name *Maria Rouwslaar*, woonachtig in de Egelantierstraat, gisteren door hare moeder alleen gelaten zijnde, schijnt te kort bij het vuur gekomen te zijn, immers zij is gevonden, dat hare kleederen in vlam stonden; ofschoon onmiddelijk naar het Gasthuis vervoerd en aldaar met al die zorg, dit gestigt zoo eigen, verpleegd, is zij evenwel reeds dezen morgen aan de gevolgen harer bekomene brandwonden overleden.

Ziedaar dan wederom eene verschrikkelijke waarschuwing voor ouders, om hunne kinderen toch nimmer alleen te laten.

VLISSINGEN, den 20. Januarij. Tot aanvulling van het gegeven berigt in ons No. 5 van den 10. dezer, omtrent de zamenstelling eener Commissie tot het onderzoeken van het project voor een kanaal door dit eiland, in verband tot de afsluiting van het *Sloe*, waarvoor concessie is aangevraagd, kunnen wij nog mededeelen, dat het Departement van Marine uitgenoodigd zijnde aan dat onderzoek deel te nemen, daarop door Z. Exc. de Minister van Marine, van wege deszelfs Departement, tot leden van gezegde Commissie zijn benoemd geworden, de heeren *A. E. Tromp*, Hoofd-Ingenieur der Marine alhier en *A. A. Bolken*, Kapitein-Luitenant ter zee, kommanderende het stoomschip *Cycloop*.

— Volgens van regeringswege opgemaakte tabellen, bedroeg de bevolking dezes Rijks op 1. Januarij 1843, 2,957,473 zielen: te weten: Noord-Braband 380,404; Gelderland 358.718; Zuid-Holland 544,215; Noord-Holland 456,007; Zeeland 156,899; Utrecht 158,898; Vriesland 236,612; Overijssel 205,701; Groningen 182,284; Drenthe 77,565; Limburg 200,170.

Ten aanzien der geboorten waren het wederom de provinciën Zuid-Holland, Noord-Holland, Zeeland en Utrecht, welke de gunstige verhoudingen vertoonden, terwijl zij tevens de ongunstigste ten aanzien der sterfte opleverden.

De ongunstigste verhouding voor de geboorten heeft in Drenthe en de gunstigste voor de sterfte in Noord-Braband plaats gehad.

Met betrekking tot het aantal huwelijken, heeft Vriesland de gunstigste verhouding, doch Noord-Braband de ongunstigste vertoond.

De meeste geboorten zijn voorgevallen in Februarij en het grootst aantal sterfgevallen in Januarij, terwijl de maand Julij zich gekenmerkt heeft als het minimum van geboorten en sterfgevallen.

GEMENGDE BERIGTEN.

Op Curaçao is een tekort van *f* 158,014, op St. Eustatius een dito van *f* 12,731, ter kust van Guinea (de Goudkust!) een dito van *f* 61,189, en op St. Martin een kleintje van ruim negen duizend gulden. — Z. M. heeft aan Gijsbert van Dijk, het hoofd geschonken 't welk hij wel en wettig had verbeurd. — Ook te Rome is een deficit in 't oog geloopen, 3 kardinalen zijn gecommitteerd om de wonde te peilen. — Ll. Vrijdag zag men te Leeuw. menschen te scheep en op schaatsen aankomen. — 4 vrouwen te Nijmegen zijn gevat, hebbende uiterst weinig gestolen. — De min. van oorlog heeft de manschappen der kavallerie permissie gegeven om te leeren dansen. — Geboren te Enschede een zwart kind van blanke ouders; de moeder zou een zwarten heer te nabij geweest en van denzelven geschrikt zijn. (Kamper C.) — Van de ruim 500 runderen die op de weide te Deventer geloopen hebben, zijn 218 aan de longziekte overleden; op 1. dezer waren er nog 44 stuks ziek. — Van alle zijden komen er Mystères aan den dag. — Het fort Figuières is door de troepen der koningin bezet. — Het Russisch Gouvernement zal het Vorstendom Moldavië doen bezetten. — De Zeeuwsche vertegenwoordigers zijn bijzonder gestemd tot de orde van den dag. — De Schelde is aan 't kruijen geweest. — Uitgevonden een mechaniek toestel om schaatsen te slijpen. — Een Amerikaansch blad meldt den dood van den Generaal Jackson. — Te Orleans worden door de goudsmeden spelden vervaardigd, welke als een vereenigingsteeken door de legitimisten, die den hertog van Bordeaux in Engeland bezocht hebben, gedragen worden, dezelve zijn geemailleerd met groen, goud en wit. — Vieuxtemps, de bekende virtuoos, is nu ook in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika aangekomen. Ole Bull, die reeds eene rijke inzameling van goud maakte, heeft in hem eenen concurrent gekregen. — Koningin Victoria bevindt zich weder in gezegende omstandigheden.

MENGELINGEN.

De publieke Opinie.

Is de pers de uitdrukking der publieke opinie; dan heeft de natie nooit een ontwerp van wet met meer versmading van zich afgestooten, dan dit nu met de wet op de bezittingen het geval is.

Er bestaat in Nederland niet één blad, dat ooit eenige opinie heeft uitgedrukt, of het heeft nu al de warmte van ons noordelijk koud bloed verzameld, om een banvloek uit te spreken over het rampaanbrengend redmiddel, dat thans, als het zwaard van DAMOCLES, boven het hoofd van den gedrukten Nederlander dreigend is opgehangen.

Eenparig is de stem van blaam, waarmede men aanstonds de monster-wet heeft bedeeld. Alle bladen, niet één uitgezonderd, onverschillig welke politieke kleur zij dragen, hebben zich vereenigd, om de banier van BEHOUD te bestrijden, waaronder het ministerie zich heeft geschaard, en welke ten opschrift behoorde te dragen: VAARTAT DER NATIE.

Wij schrijven niemand kwade bedoelingen toe. Maar wij vragen, of het voldoende is goede bedoelingen te bezitten, als deze heillooze resultaten opleveren? Het inzigt moge hen getroosten, die het onheil van het vaderland hebben berokkend, voor de natie staat niet de vraag op den voorgrond: heeft de regering goede bedoelingen? Bij haar geldt het eerst en vooral: wat vordert het welzijn van het dierbare vaderland?

Eene regering kan geen kwaad inzigt hebben. En het was alleen aan de kortzigtigheid onzer ministeriëele pers voorbehouden, een onderwerp van lof te maken ten gunste van het ministerie, over hetgene eigenlijk slechts eene bittere kritiek was. Een ministerie, dat het noodig acht zich den lof van goede meeningen openlijk te doen toezwaaijen, is een ministerie, hetwelk daardoor ook openlijk belijdt, dat het geen anderen lof verdient. De aanmerking moge scherp wezen; het is niet onze schuld, dat zij waar is.

Bij de reeds bestaande bladen, hebben de ongelukkige plannen der regering, nog nieuwe doen ontstaan, welke door talrijke lezers, en met toejuichingen, ontvangen worden, middelerwijl het eenig Nederduitsch Ministerieel blad uitsterf, door gebrek aan lezers: zoo groot is de afkeer, welke bij de natie bestaat tegen de finantieele voordragt! De *Nederlandsche Spectator* heeft eene sentenatie verwekt, welke gevoegd bij de nota van den generaal graaf VAN DEN BOSCH, alleen voldoende was, om iedere wet te doen vallen. Bondiger, krachtiger, vaderlandslievender taal hebben wij nooit gehoord, dan die waarmede gemelde *Spectator*, de wet op de bezittingen brandmerkt.

De oude regering was in deszelfs onhandigheid gewoon, de taal der pers niet voor de manifestatie der publieke opinie aan te nemen. Ook zelfs het petitioneren werd toen door haar niet anders beschouwd dan als het werk van raddraaijers op eene domme menigte. Men heeft gezien, welke gevolgen die gevaarlijke taktiek gehad heeft.

Zal de nieuwe regering dat spoor involgen, gelijk het in zoo menigen voetstap der oude regering is getreden? Zal nu de pers wederom worden afgezonderd van de opiniën, welke zij voorgeeft te vertegenwoordigen: zal men ook nu de talrijke petitien, welke der kamer worden toegezonden ter zijde leggen, als waren zij niet de uitdrukking der ontevredene bevolking?

Indien de regering zoo kortzigtig mogt wezen, dat zij, de dure lessen der ondervinding vergetende, voortgaan mogt met de klagende, morrende, en misschien weldra in drift ontstokene stem der natie te miskennen, dan zal zich spoedig bewaarheden wat *de Nederlandsche Spectator* voorspeld heeft: dat het stelsel van BEHOUD, hetwelk de regering nu aankleeft, ontaarden zal in een stelsel van BETEUGELING!

God behoede daarvoor het Vaderland! (*N. Brab.*)

VONNIS TEGEN TWEE RUSSISCHE ADELIJKE OFFICIEREN.

[*Getrokken uit de* GAZETTE DES TRIBUNAUX *van* 13. *January* 1844.]

Alvorens tot het verhaal zelf te komen, geeft het blad de volgende ophelderingen omtrent de wijze, op welke de troepen, die in Rusland ingekwartierd worden, gewoon zijn met hunne gastheeren om te springen.

In Rusland vindt men anders geene kasernen dan in Petersburg, Moskou en nog zeer enkele groote steden, en ook zelfs daar, zijn die kasernen meestal uitsluitend bestemd voor de keizerlijke garde en enkele keur-regementen; het verdere van het leger wordt in de steden en dorpen gekantonneerd, op kosten der burgers en boeren, die gehouden zijn hetzelve huisvesting te verleenen. De reglementen, het is waar, brengen mede, dat men den geïnkwartierde niet anders behoeft te verschaffen dan *vuur en water*, maar bij de toepassing wordt dit geheel anders verstaan. De soldaat in zijn kwartier komende, begint gewoonlijk met het op zijn gemak van den kelder tot den zolder te bezigtigen en zonder complimenten zoodanige kamer, als hem het best aanstaat, voor zich te kiezen. Als teeken van zijne bezitneming, werpt hij gemeenlijk zijnen knout onachtzaam op het eerste meubel, hetwelk hij in dat vertrek ontmoet, en roept daarna met luider stemme, tot den bewoner: *Bezorg my vuur en water, ik wil my soep koken.* De beschouwer gehoorzaamt, maar, is hij zulk bezoek niet alreeds gewoon, zoo begrijpt hij niet te best, hoe mijnheer de soldaat, zich met enkel vuur en water soep zal kooken; dit raadsel wordt hem evenwel spoedig opgelost; de soldaat fluistert hem thans, zoo zacht en fluweelig mogelijk in het oor: *Breng nu vleesch, spek, brood en groenten.* Blijft deze fluistering zonder gevolg, dan neemt de knout het woord, en aan de schouders van den bewoner wordt alsdan vrij spoedig duidelijk, wat zijne ooren niet genoegzaam schenen te verstaan. Somwijlen gebeurt het dat de bewoner zich vermeet, eene klagt over de hem aangedane mishandeling in te leveren. Alsdan blijven de officieren nimmer in gebreke, den klager ten spoedigste eene audientie te verleenen, en den beklaagde daarbij te roepen, tot het aanhooren der beschuldiging en het inbrengen zijner verdediging.

De bewoner begint met zijne grieven voor te dragen, daarna komt de beurt aan den soldaat. Deze begint met zijne tegenpartij af te vragen, of hij hem met luide en duidelijke stem iets anders heeft gevraagd, dan het, bij de reglementen opgegeven vuur en water; de bewoner kan en durft het tegendeel niet beweren en de soldaat beroept er zich op, zich aldus naar de reglementen te hebben gedragen; daarna ontkent hij niet, gelukkig genoeg geweest te zijn van iets, ja zelfs veel meerder te verkrijgen, maar houdt vol, dat deze geheel vrijwillige edelmoedigheid van zijnen gastheer, door niets anders is uitgelokt geworden dan door nadere, beleefde en geheimzinnige te kennengeving, dat zulks hem aangenaam zoude zijn, te kennengeving geheel met gesmoorde stem geuit, doch waaronder de Russische gewoonte medebrengt, het spelen met den knout te laten doorloopen. Meestal wordt de soldaat hierop in het gelijk gesteld en kan de klager naar huis keeren met deze korte vermaning van den officier: *Gy zyt niet verpligt, den militair iets meerder te geven, dan wat hy u met luider stemme vraagt; het verdere staat aan uwe eigene beleefdheid.*

Komen wij thans tot het eigenlijke verhaal.

Het regement lansiers van Smolensk had order bekomen, om deszelfs winterkwartier te gaan betrekken in het dorp Smila, in het gouvernement van Kiow. Dien ten gevolge kwamen twee jonge officieren van dat regement, een luitenant en een kornet, beide van adelijke huizen, in kwartier bij de beide broeders BORSOUKOWICTS, die te Smila gezamelijk een huis bewoonden, waarvan de beide vleugels slechts door eene kleine binnenplaats van elkander gescheiden waren. Zij waren beide zeer welgestelde boeren, elk hunner had een mooi meisje tot dochter.

De luitenant vestigde zich bij JAN BORSOUKOWICTS en was, met medewerking van zijnen knout, daar, al zeer spoedig regt op zijn gemak, de dochter, de schoone NASTSIA scheen zelfs geene bedreigingen te behoeven, om zich naar zijne luimen te schikken.

De kornet had zijn intrek genomen bij PAUL BORSOUKOWICTS, maar was daar lang na zoo niet heer en meester; de schuld lag aan zijne opvoeding; zijne ouders hadden hem laten studeren; en hadden zij hem dit laten doen aan de Universiteit van Harkow of van Karan, er ware geen kwaad bij geweest, daar zou men hem behoorlijk hebben onderrigt, dat de boer ten dienste van den edelman geschapen is, maar men had hem gezonden naar de Universiteit van Dorpat, en daar had hij het dwaalbegrip ingezogen, dat een boer, of een niet adelijk burger ook regten had. Van daar het ongeluk van den kornet, in plaatse van, zoo als het hem betaamde, te eischen, en zijne eischen met den knout klem bij te zetten, verzocht hij beleefdelijk, wat hij verlangde, en bood er zelfs ruime betaling voor; het gevolg hiervan was en dit kon niet anders, dat hij zeer slecht gediend werd, en dat zelfs de dochter CATHARINA, op welke hij doodelijk verliefde, zijne romaneske verklaringen niet dan met schalksche spotternij beantwoordden.

Haar zijne hand te bieden, dit ging niet, nooit had hij haar aan zijn adelijke familie durven voorstellen. Hij was radeloos; zijn vriend de luitenant kwam hem te hulp; trouw haar in schijn, zei deze, en alles is gered. Zoodanig bedrog is in Rusland nog mogelijk, omdat men er de instelling van den burgerlijken stand nog mist en dat de enkele inzegening van eenen priester voldoende is, om een huwelijk wettig te doen zijn. Zoo gezegd, zoo gedaan, de hand van CATHARINA werd gevraagd en toegezegd.

Reeds te middernacht togen de verloofden naar de kerk, waar de priester reeds voor het flaauw verlicht altaar stond te wachten, twee onder-officieren waren benevens de beide BORSOUKOWITS de getuigen, overigens was er niemand anders bij de plegtigheid. De luitenant had aan zijnen vriend beloofd de zaak voor hem te bestieren, maar liet zich niet zien. De Kornet scheen niet vrij van ongerustheid te wezen; maar op het meer van nabij beschouwen van den priester, ontglipt hem een kreet van verwondering en er is geene ongerustheid meer bij hem te bespeuren, maar veeleer eene spottende glimlach.

De zoogenaamde priester was niemand anders dan de luitenant.

Na de gewaande trouwplegtigheid werd er bij den schoonvader een bruiloftsmaal gehouden. Op het oogenblik dat men aan tafel zoude gaan verscheen de luitenant in volle uniform, zich wegens dienstzaken over zijn niet verschijnen in de kerk verschoonende.

Den volgenden dag kwam het bedrog aan den dag; het nichtje van de, zoo zij dacht, jong getrouwde vrouw, die, zoo als wij hierboven gezien hebben, de gunstelinge van den luitenant was, was met het bedrog bekend, en ontdekte het aan nichtje. De zaak werd allengs algemeen ruchtbaar, misschien echter zou zij ongestraft zijn gebleven, maar de spotternij had zich aan de kerkelijke plegtigheden vergrepen, en deze heiligschennis verwekte al te veel ergernis en maakte het den gouverneur onmogelijk, daarvan geen rapport aan de hoogere magten te doen. Een van den keizer zelven uitgegaan bevel gelastte hierop eene gestrenge vervolging.

De beide officieren werden gearresteerd en naar Kiow vervoerd, om aldaar voor eenen krijgsraad te regt te staan. Het vonnis was vervallen-verklaring van hunnen rang van officier en levenslange verbanning naar Siberiën.

Dit vonnis ter bekrachtiging naar Petersburg opgezonden zijnde, bragten de rijke en veel invloed hebbende familiën der veroordeelden het zoo ver, door haar smeken bij den Keizer, dat de bekrachtiging niet werd verleend, maar op bijzonderen last des Keizers werd het vonnis van den krijgsraad veranderd in een bevel, dat de kornet de bedrogene CATHARINA deugdelijk en wettelijk, voor eenen waren priester, moest trouwen, en dat de luitenant, om hem den lust te benemen, om immer weder voor priester te spelen, drie jaren in een monniken-klooster te Kiow opgesloten zou worden, waarna hij zijnen rang bij zijn regement zou gaan hernemen.

Dit bevel of arrest is aldus ten uitvoer gelegd.

De kornet eenmaal getrouwd met zijn liefelijk vrouwtje, heeft zijne partij gekozen, en zich haar niet adelijk zijn getroost, haar toch altijd boven het, althans niet adelijke Siberie verkiezende. De luitenant heeft de monnikspij aangetogen, en, om het even welke idim hem hiertoe vervoerd mag hebben, heeft hij bij rekeste verzocht, zijn leven lang monnik te mogen verblijven, een verzoek hetwelk hem is toegestaan geworden.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 20, Januarij. Sedert den 18 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Marcao Paolo, H. Dilwitz, Odessa, lijnzaad en wol; the Soho, T. Whitcombe, Londen, stukgoederen en passagiers.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.